przekazania uprawnionym bibliotekom liczby egzemplarzy publikacji (egzemplarze obowiązkowe), określonej w art. 5 ust. 1–3.

2. Obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1, podlega również bezpośredni producent dzieła wyprodukowanego w kraju dla wydawcy zagranicznego.

3. Osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, obowiązane są także do przekazywania uprawnionym bibliotekom egzemplarzy obowiązkowych:

1) kolejnych wydań tego samego dzieła,

2) poszczególnych mutacji gazet i czasopism, w tym również poszczególnych wersji językowych,

3) wydań bibliofilskich,

4) reprintów dzieł wcześniej już publikowanych,

5) dzieł, które pierwotnie nie były publicznie udostępniane, w tym takich, które utraciły charakter tajny lub poufny.

4. W przypadku gdy to samo dzieło wydawca publikuje w różnych standardach edytorskich, obowiązek przekazania egzemplarzy obowiązkowych odnosi się do standardu najwyższego.

5. Minister Kultury i Sztuki określi, w drodze rozporządzenia, w zakresie niezbędnym do zachowania dorobku wydawniczego, wykaz bibliotek uprawnionych do otrzymywania egzemplarzy obowiązkowych poszczególnych rodzajów publikacji oraz zasady i tryb ich przekazywania.

Art. 4. 1. Osoby, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2, nie są obowiązane do przekazywania egzemplarzy obowiązkowych:

1) druków przeznaczonych wyłącznie do użytku służbowego organów administracji państwowej, organów samorządu terytorialnego, wojska oraz do użytku wewnętrznego organizacji politycznych, społecznych i innych, jeżeli takie przeznaczenie zostało określone przed wykonaniem druku,

2) papierów i znaków wartościowych,

3) druków artystycznych o charakterze oryginału,

4) druków, zapisów utrwalających dźwięk, obraz lub obraz i dźwięk, dokonywanych na dowolnym nośniku lub dowolną techniką, przeznaczonych do użytku osobistego,

5) formularzy, biletów, etykiet i opakowań.

2. Minister Kultury i Sztuki może, w drodze rozporządzenia, wyłączyć z obowiązku przekazywania egzemplarzy obowiązkowych także inne rodzaje dzieł niż określone w ust. 1.

Art. 5. 1. Bibliotece Narodowej w Warszawie i Bibliotece Jagiellońskiej w Krakowie przekazuje się po dwa egzemplarze obowiązkowe.

2. Bibliotece Sejmowej w Warszawie przekazuje się po jednym egzemplarzu obowiązkowym dzienników urzędowych organów administracji rządowej.

3. Pozostałym bibliotekom uprawnionym przekazuje się po jednym egzemplarzu obowiązkowym.

4. Biblioteki, o których mowa w ust. 1, mają obowiązek wieczystego archiwizowania jednego egzemplarza obowiązkowego.

Art. 6. Filmotece Narodowej w Warszawie przekazuje się po jednym egzemplarzu kopii filmu kinowego i telewizyjnego. Obowiązek ten ciąży na producencie filmu. Przepisy art. 2 ust. 1 oraz art. 3 ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 7. Przesyłki egzemplarzy obowiązkowych, wysyłane do bibliotek uprawnionych do ich otrzymywania, są zwolnione z opłat pocztowych.

Art. 8. 1. Kto uchyla się od obowiązku przekazania uprawnionej bibliotece lub Filmotece Narodowej w Warszawie egzemplarza obowiązkowego, podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Art. 9. Tracą moc przepisy art. 32 i art. 33 ustawy z dnia 9 kwietnia 1968 r. o bibliotekach (Dz. U. Nr 12, poz. 63, z 1984 r. Nr 26, poz. 129, z 1989 r. Nr 29, poz. 155 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198).

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

723

USTAWA

z dnia 8 listopada 1996 r.

o zmianie ustawy o Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 1. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163 oraz z 1996 r. Nr 106, poz. 496) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do podstawowych zadań Państwowej Straży Pożarnej należy:

1) rozpoznawanie zagrożeń pożarowych i innych miejscowych zagrożeń,

2) organizowanie i prowadzenie akcji ratowniczych w czasie pożarów, klęsk żywiołowych lub likwidacji miejscowych zagrożeń,

3) wykonywanie pomocniczych specjalistycznych czynności ratowniczych w czasie klęsk żywiołowych lub likwidacji miejscowych zagrożeń przez inne służby ratownicze,

4) kształcenie kadr dla potrzeb Państwowej Straży Pożarnej i innych jednostek ochrony przeciwpożarowej,

5) nadzór nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych,

6) prowadzenie prac naukowo-badawczych w zakresie ochrony przeciwpożarowej.";

2) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwowa Straż Pożarna jest organizatorem krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, mającego na celu ochronę życia, zdrowia, mienia lub środowiska poprzez:

1) walkę z pożarami lub innymi klęskami żywiołowymi,

2) ratownictwo techniczne,

3) ratownictwo chemiczne,

4) ratownictwo ekologiczne,

5) ratownictwo medyczne.";

3) art. 6–8 otrzymują brzmienie:

„Art. 6. Gminy i inne osoby prawne lub fizyczne mogą uczestniczyć w ponoszeniu kosztów budowy strażnic, ich wyposażenia i utrzymania.

Art. 7. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) akcjach ratowniczych — rozumie się przez to działania ratownicze organizowane i kierowane przez Państwową Straż Pożarną,

2) pomocniczych specjalistycznych czynnościach ratowniczych — rozumie się przez to działania Państwowej Straży Pożarnej w ramach udzielanej pomocy innym służbom ratowniczym, z wyłączeniem działań porządkowo-ochronnych, zastrzeżonych dla innych jednostek podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Art. 8. Państwową Straż Pożarną tworzą następujące jednostki organizacyjne:

1) Komenda Główna,

2) komendy wojewódzkie,

3) komendy rejonowe,

4) jednostki ratowniczo-gaśnicze,

5) Szkoła Główna Służby Pożarniczej i pozostałe szkoły oraz ośrodki szkolenia,

6) jednostki badawczo-rozwojowe.";

4) w art. 10 w ust. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) nadzorowanie działalności komendantów szkół i dyrektorów jednostek badawczo-rozwojowych — w zakresie określonym odrębnymi przepisami,";

5) w art. 12 w ust. 3 pkt 4 i 9 otrzymują brzmienie:

„4) nadzór nad działalnością komendantów rejonowych, dowódców jednostek ratowniczo-gaśniczych i komendantów ośrodków szkolenia Państwowej Straży Pożarnej,"

„9) planowanie i nadzór nad realizacją zaopatrzenia materiałowo-technicznego.";

6) w art. 13 w ust. 3:

a) w pkt 3 wyrazy „o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3" zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1",

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) szkolenie członków ochotniczych straży pożarnych.";

7) w art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostki ratowniczo-gaśnicze Państwowej Straży Pożarnej mogą być tworzone w miejscowościach oraz w przedsiębiorstwach lub innych jednostkach organizacyjnych.",

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej:

1) określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe zasady tworzenia, przekształcania lub likwidacji oraz działania jednostek ratowniczo-gaśniczych Państwowej Straży Pożarnej,

2) tworzy, przekształca lub likwiduje jednostki ratowniczo-gaśnicze Państwowej Straży Pożarnej.",

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dowódcę jednostki ratowniczo-gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej powołuje spośród oficerów lub aspirantów Państwowej Straży Pożarnej i odwołuje komendant wojewódzki na wniosek komendanta rejonowego.";

8) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Organizację i zakres działania Szkoły Głównej Służby Pożarniczej oraz tryb powoływania lub odwoływania jej komendanta i jego zastępców regulują przepisy o wyższym szkolnictwie wojskowym.

2. Komendantów pozostałych szkół Państwowej Straży Pożarnej i ich zastępców powołuje spośród oficerów Państwowej Straży Pożarnej i odwołuje Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.";

9) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. 1. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej tworzy ośrodki szkole-

nia oraz określa ich organizację i zakres działania.

2. Komendanta ośrodka szkolenia powołuje spośród oficerów Państwowej Straży Pożarnej i odwołuje Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej na wniosek komendanta wojewódzkiego.";

10) w art. 20:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Akcję ratowniczą mogą organizować i prowadzić również szkoły i ośrodki szkolenia Państwowej Straży Pożarnej.",

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podczas wykonywania czynności, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3, jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej, biorące udział w akcjach ratowniczych, obowiązane są przestrzegać wskazań lub instrukcji osób kierujących tymi służbami.";

11) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. Państwowa Straż Pożarna może wykorzystywać zwierzęta w akcjach ratowniczych.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej określi, w drodze zarządzenia, zwierzęta wykorzystywane w akcjach ratowniczych, szczegółowe zasady ich szkolenia oraz normy wyżywienia.";

12) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Osobie nie będącej strażakiem, która uległa wypadkowi, oraz członkom rodziny osoby zmarłej wskutek takiego wypadku, w związku z wypełnianiem obowiązków, o których mowa w art. 21 ust. 3 pkt 1, lub ćwiczeniami organizowanymi przez Państwową Straż Pożarną, przysługują świadczenia odszkodowawcze.

2. Za użycie, zniszczenie, uszkodzenie lub utratę bez winy właściciela środków transportowych, inwentarza lub innego mienia w związku z akcją ratowniczą lub ćwiczeniami organizowanymi przez Państwową Straż Pożarną przysługuje odszkodowanie.

3. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji określi, w drodze rozporządzenia, zakres, szczegółowe zasady i tryb przyznawania świadczeń i odszkodowania, o których mowa w ust. 1 i 2.";

13) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Czynności kontrolno-rozpoznawcze w zakresie ochrony przeciwpożarowej";

14) w art. 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komendant rejonowy Państwowej Straży Pożarnej, w razie stwierdzenia naruszenia przepisów przeciwpożarowych, uprawniony jest w drodze decyzji administracyjnej do:

1) nakazania usunięcia stwierdzonych uchybień w ustalonym terminie,

2) wstrzymania robót (prac), zakazania używania maszyn, urządzeń lub środków transportowych oraz eksploatacji pomieszczeń, obiektów lub ich części, jeżeli stwierdzone uchybienia mogą powodować zagrożenie życia ludzi lub bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania pożaru.";

15) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Art. 28a. 1. Strażak pełni służbę w jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej.

2. Ze względu na potrzeby ochrony przeciwpożarowej strażak może być, za jego zgodą, wyznaczony przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej do wykonywania określonych zadań poza jednostkami organizacyjnymi Państwowej Straży Pożarnej.

3. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wyznaczania strażaków do wykonywania zadań poza jednostkami organizacyjnymi Państwowej Straży Pożarnej oraz ich uprawnienia i obowiązki.";

16) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Jednostka organizacyjna Państwowej Straży Pożarnej jest obowiązana zapewnić strażakowi bezpieczne i higieniczne warunki służby.

2. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki bezpieczeństwa i higieny służby strażaków oraz zakres ich obowiązywania w stosunku do innych osób biorących udział w akcjach ratowniczych, ćwiczeniach lub szkoleniu.";

17) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. 1. Do mianowania strażaka na stanowisko służbowe, przenoszenia na inne, powierzania pełnienia obowiązków służbowych na innym stanowisku, zawieszania w czynnościach służbowych albo zwalniania ze służby, z zastrzeżeniem art. 47 ust. 1, właściwi są przełożeni:

1) w Komendzie Głównej — Komendant Główny,

2) w komendzie wojewódzkiej — komendant wojewódzki,

3) w komendzie rejonowej — komendant rejonowy,

4) w jednostce ratowniczo-gaśniczej — komendant rejonowy,

5) w Szkole Głównej Służby Pożarniczej i pozostałych szkołach — komendant szkoły,

6) w jednostce badawczo-rozwojowej — dyrektor jednostki,

7) w ośrodku szkolenia — komendant ośrodka.

2. Od decyzji, o których mowa w ust. 1, strażakowi służy odwołanie do wyższego przełożonego.

3. Od decyzji Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej strażakowi służy odwołanie do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.";

18) w art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, na wniosek komendanta wojewódzkiego, komendanta szkoły lub dyrektora jednostki badawczo-rozwojowej, może skrócić okres służby przygotowawczej strażaka.";

19) w art. 35:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji określi, w drodze rozporządzenia, rozkład czasu służby strażaków.",

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Czas służby oraz rozkład czasu służby strażaka wyznaczonego na stanowisko nauczyciela akademickiego określają odrębne przepisy, z zastrzeżeniem ust. 1 i 2.";

20) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie kwalifikacji zawodowych, jakim powinni odpowiadać strażacy na określonych stanowiskach służbowych, oraz etaty stopni służbowych dla poszczególnych stanowisk.";

21) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a. 1. Strażak podlega okresowemu opiniowaniu służbowemu.

2. W przypadku strażaków — nauczycieli i nauczycieli akademickich opiniowanie służbowe dotyczy również wywiązywania się z obowiązków określonych w odrębnych przepisach.

3. Strażak może wnieść odwołanie od opinii służbowej do wyższego przełożonego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

4. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady okresowego opiniowania strażaków oraz tryb wnoszenia i rozpatrywania odwołań od opinii służbowych.";

22) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. Strażak otrzymuje dokumenty osobiste stwierdzające pełnienie służby w Państwowej Straży Pożarnej.

2. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje i wzory dokumentów osobistych, organy właściwe do ich wydawania oraz szczegółowe zasady dokonywania wpisów w tych dokumentach.";

23) po art. 37 dodaje się art. 37a–37d w brzmieniu:

„Art. 37a. Strażakowi można powierzyć pełnienie obowiązków służbowych zgodnie z jego kwalifikacjami na innym stanowisku w tej samej jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej na okres do 6 miesięcy w roku kalendarzowym. W okresie tym strażakowi przysługuje uposażenie stosownie do zajmowanego stanowiska, lecz nie niższe od dotychczasowego.

Art. 37b. 1. Strażak może być delegowany do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej w tej samej lub innej miejscowości z urzędu lub na własny wniosek.

2. Czas delegacji nie może przekraczać 6 miesięcy w ciągu 2 lat, chyba że strażak wyraża zgodę na dłuższą delegację. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej może w wyjątkowych przypadkach przedłużyć czas delegacji do 12 miesięcy.

Art. 37c. 1. Strażak może być przeniesiony do pełnienia służby w innej miejscowości na własny wniosek lub za jego zgodą.

2. Strażak może być przeniesiony z urzędu do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej w tej samej miejscowości.

3. Strażak może być przeniesiony z urzędu do jednostki organizacyjnej w innej miejscowości, w razie:

1) posiadania lokalu mieszkalnego w miejscowości będącej siedzibą jednostki organizacyjnej, w której ma pełnić służbę, albo w miejscowości pobliskiej,

2) braku możliwości przeniesienia na niższe stanowisko służbowe w przypadkach określonych w art. 38 ust. 1 i 2,

3) pełnienia służby w tej samej jednostce organizacyjnej przez małżonków albo osoby pozostające ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowactwa pierwszego stopnia, jeżeli między tymi osobami istnieje stosunek podległości służbowej.

Art. 37d. 1. Do delegowania lub przenoszenia do innej jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej właściwi są:

1) Komendant Główny — na obszarze Państwa,

2) komendant wojewódzki — na obszarze województwa,

3) komendant rejonowy — na obszarze rejonu.

2. Przepisy art. 32 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.";

24) w art. 38 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) orzeczenia całkowitej niezdolności do pełnienia służby na zajmowanym stanowisku przez komisję lekarską, jeżeli nie ma możliwości przeniesienia go na stanowisko równorzędne,";

25) skreśla się art. 40;

26) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. 1. Strażak podlega okresowej ocenie zdolności fizycznej i psychicznej do służby.

2. Strażak może być skierowany z urzędu lub na jego wniosek do komisji lekarskiej, o której mowa w art. 29, w celu dokonania oceny zdolności fizycznej i psychicznej do służby lub związku przyczynowego poszczególnych schorzeń ze służbą.

3. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji określi, w drodze rozporządzenia, zakres, szczegółowe zasady, tryb i częstotliwość przeprowadzania ocen, o których mowa w ust. 1 i 2.";

27) w art. 43:

a) w ust. 2:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) orzeczenia przez komisję lekarską całkowitej niezdolności do służby,"

— dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) utraty obywatelstwa polskiego lub nabycia obywatelstwa innego państwa.",

b) w ust. 3:

— skreśla się pkt 1,

— pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) likwidacji jednostki albo jej reorganizacji połączonej ze zmniejszeniem obsady etatowej, jeżeli przeniesienie strażaka za jego zgodą do innej jednostki lub na inne stanowisko nie jest możliwe,"

— po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) niewywiązywania się z obowiązków służbowych w okresie odbywania służby stałej, stwierdzonego w dwóch kolejnych opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy,"

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) z innych niż określone w pkt 2–4a ważnych przyczyn, jeżeli dalsze pozostawanie w służbie nie gwarantuje należytego wykonywania obowiązków służbowych.",

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadkach określonych w ust. 3 pkt 4 zwolnienie następuje po upływie 6 miesięcy, a w przypadku służby przygotowawczej — po upływie 3 miesięcy, od dnia ogłoszenia decyzji o likwidacji jednostki Państwowej Straży Pożarnej albo jej reorganizacji.";

28) art. 44–47 otrzymują brzmienie:

„Art. 44. 1. W razie uchylenia prawomocnego wyroku skazującego lub prawomocnego orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego i wydania w nowym postępowaniu prawomocnego wyroku uniewinniającego lub prawomocnego postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego na podstawie art. 11 pkt 1 Kodeksu postępowania karnego, uchyleniu ulegają wszystkie skutki, jakie wynikły dla strażaka w postępowaniu dyscyplinarnym przeprowadzonym w związku z popełnieniem przestępstwa stanowiącego przedmiot rozstrzygnięcia.

2. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1, podstawę orzeczenia kary dyscyplinarnej stanowiły przesłanki inne niż tylko oskarżenie o popełnienie przestępstwa, o uchyleniu skutków, jakie wynikły dla strażaka w wyniku postępowania dyscyplinarnego, decyduje Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do postępowania w sprawach o wykroczenia.

4. W razie uchylenia kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, obniżenia stopnia lub kary wydalenia ze służby, uchyleniu ulegają skutki, jakie wynikły dla strażaka w związku z wyznaczeniem na niższe stanowisko lub obniżeniem stopnia. O uchyleniu pozostałych skutków decyduje Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Art. 45. 1. Zwolnienie strażaka ze służby na podstawie art. 38 ust. 4 lub art. 43 ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 3 i 4a nie może nastąpić przed upływem 12 miesięcy od dnia zaprzestania służby z powodu choroby, chyba że strażak wystąpił z pisemnym wnioskiem o wcześniejsze zwolnienie.

2. Zwolnienie strażaka ze służby na podstawie art. 43 ust. 2 pkt 3 i 4 oraz ust. 3 pkt 2 nie może nastąpić przed upływem 3 miesięcy od dnia zaprzestania służby z powodu choroby, chyba że strażak wystąpił z pisemnym wnioskiem o wcześniejsze zwolnienie.

Art. 46. Strażaka — kobietę nie można zwolnić ze służby w okresie ciąży lub w czasie urlopu macierzyńskiego, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 43 ust. 2 pkt 3 i 4 oraz ust. 3 pkt 2, 4 i 5.

Art. 47. 1. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej zwalnia ze służby:

1) oficerów,

2) innych strażaków — w przypadkach, o których mowa w art. 43 ust. 3 pkt 5.

2. Pozostawienie w służbie strażaka w przypadku, o którym mowa w art. 43 ust. 3 pkt 2, wymaga zgody Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej.";

29) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Strażak zwolniony ze służby na podstawie art. 43 ust. 2 pkt 3–5 oraz ust. 3 pkt 2 przed upływem 5 lat od ukończenia nauki w Szkole Głównej Służby Pożarniczej lub w szkole aspirantów oraz strażak, który w terminie 3 miesięcy od ukończenia nauki w tych szkołach nie podejmie służby w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej albo służby lub pracy w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, jest obowiązany zwrócić kwotę stanowiącą równowartość kosztów wyżywienia i umundurowania otrzymanych w czasie nauki.";

30) w art. 50:

a) w pkt 3 dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) aspirant sztabowy,"

b) w pkt 4 dodaje się lit. h) w brzmieniu:

„h) generał brygadier.";

31) w art. 51:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Stopnie podoficerskie w Państwowej Straży Pożarnej nadają:

1) w Komendzie Głównej — Komendant Główny,

2) w Szkole Głównej Służby Pożarniczej i pozostałych szkołach — komendant szkoły,

3) w jednostce badawczo-rozwojowej — dyrektor jednostki,

4) w pozostałych jednostkach organizacyjnych — komendanci wojewódzcy.",

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Absolwentowi szkoły podoficerskiej Państwowej Straży Pożarnej pierwszy stopień podoficerski nadaje komendant szkoły.",

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Stopień nadbrygadiera i generała brygadiera nadaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.";

32) w art. 53 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Osobę przyjmowaną do służby, która posiada stopień wojskowy i kwalifikacje pożarnicze, mianuje się na odpowiedni stopień pożarniczy.";

33) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. Nadanie kolejnego wyższego stopnia następuje stosownie do posiadanych kwalifikacji zawodowych oraz w zależności od zajmowanego stanowiska i opinii służbowej. Nadanie tego stopnia nie może jednak nastąpić wcześniej niż po przesłużeniu w stopniu:

1) strażaka — 1 roku,

2) sekcyjnego — 2 lat,

3) starszego sekcyjnego — 2 lat,

4) młodszego ogniomistrza — 3 lat,

5) ogniomistrza — 3 lat,

6) młodszego aspiranta — 3 lat,

7) aspiranta — 5 lat,

8) starszego aspiranta — 5 lat,

9) młodszego kapitana — 3 lat,

10) kapitana — 4 lat,

11) starszego kapitana — 5 lat,

12) młodszego brygadiera — 5 lat,

13) brygadiera — 5 lat,

14) starszego brygadiera — 4 lat.";

34) w art. 55 w ust. 3 skreśla się pkt 4;

35) w art. 56 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby lub obniżenia stopnia,";

36) tytuł rozdziału 7 otrzymuje brzmienie:

„Prawa i obowiązki strażaków";

37) po art. 57 dodaje się art. 57a–57c w brzmieniu:

„Art. 57a. Strażak może podejmować dodatkowe zajęcia zarobkowe poza służbą za zgodą przełożonego uprawnionego do mianowania lub powołania.

Art. 57b. 1. Strażak pełniący służbę w komendach Państwowej Straży Pożarnej jest obowiązany złożyć oświadczenie o swoim stanie majątkowym przy nawiązaniu i rozwiązaniu stosunku służbowego oraz na żądanie przełożonego uprawnionego do mianowania lub powołania.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do strażaków pełniących służbę w pozostałych jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej na stanowiskach wymagających powołania.

Art. 57c. 1. Strażak nie może być członkiem partii politycznej.

2. Z chwilą przyjęcia do służby ustaje dotychczasowe członkostwo strażaka w partii politycznej.

3. Przynależność do organizacji lub stowarzyszeń zagranicznych albo międzynarodowych wymaga zezwolenia Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej.";

38) art. 61 i 62 otrzymują brzmienie:

„Art. 61. 1. Strażak jest obowiązany do noszenia w czasie służby przepisowego umundurowania lub odzieży specjalnej, dystynkcji, znaków identyfikacyjnych strażaków i ekwipunku osobistego.

2. Przedmioty, o których mowa w ust. 1, strażak otrzymuje bezpłatnie.

3. Strażakowi, któremu nie wydano w naturze przedmiotów umundurowania, przysługuje równoważnik pieniężny.

4. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzory umundurowania, odzieży specjalnej, dystynkcji i znaków identyfikacyjnych strażaków oraz sposób ich noszenia,

2) normy umundurowania, odzieży specjalnej i ekwipunku osobistego,

3) warunki otrzymywania równoważnika pieniężnego w zamian za nie wydane przedmioty umundurowania, sposób ustalania jego wysokości oraz szczegółowe zasady wypłacania — w porozumieniu z Ministrem Finansów.

5. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać umundurowanie, odzież specjalna i ekwipunek osobisty strażaków.

Art. 62. 1. Strażakowi przysługuje bezpłatne wyżywienie w czasie długotrwałych akcji ratowniczych, ćwiczeń lub szkolenia.

2. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w porozumieniu z Ministrem Finansów określi, w drodze rozporządzenia, długotrwałe akcje ratownicze, szczegółowe normy, zasady i warunki otrzymywania wyżywienia w czasie długotrwałych akcji ratowniczych, ćwiczeń lub szkolenia przez strażaków lub inne osoby biorące w nich udział, a także przypadki, w których wypłaca się równoważnik pieniężny w zamian za przysługujące wyżywienie, sposób ustalania jego wysokości oraz szczegółowe zasady wypłacania.";

39) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. Strażakowi i członkom jego rodziny przysługuje prawo do bezpłatnych świadczeń zdrowotnych zakładów opieki zdrowotnej tworzonych i utrzymywanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, a także do świadczeń publicznych zakładów opieki zdrowotnej, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.";

40) w art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za członków rodziny strażaka uprawnionych do świadczeń przewidzianych w art. 63, 65 i 66 uważa się małżonka i dzieci.";

41) art. 69 otrzymuje brzmienie:

„Art. 69. Strażakowi — kobiecie pełniącej służbę w Państwowej Straży Pożarnej przysługują uprawnienia przewidziane w przepisach prawa pracy dla kobiet, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.";

42) w art. 71 ust. 1, 2 i 4 otrzymują brzmienie:

„1. Strażak mianowany na stałe oraz w służbie przygotowawczej ma prawo do pierwszego urlopu wypoczynkowego z upływem roku służby.

2. Strażakowi przysługuje prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 30 dni kalendarzowych, w tym nie więcej niż 4 dni ustawowo wolne od pracy."

„4. Strażakowi, który pełni służbę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia albo osiągnął określony wiek lub staż służby, może być przyznany dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze do 15 dni kalendarzowych rocznie.";

43) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Art. 73. 1. Strażakowi, który wzorowo wykonuje obowiązki, mogą być przyznane wyróżnienia:

1) pochwała,

2) nagroda pieniężna lub rzeczowa,

3) krótkoterminowy urlop,

4) przedterminowe nadanie wyższego stopnia,

5) odznaka „Zasłużony dla ochrony przeciwpożarowej",

6) przedstawienie do orderu lub odznaczenia.

2. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe zasady przyznawania wyróżnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4,

2) szczegółowe zasady nadawania odznaki „Zasłużony dla ochrony przeciwpożarowej", tryb przedstawiania wniosków o jej nadanie, wzór odznaki oraz tryb jej wręczania i sposób noszenia.";

44) w art. 74:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2–4 w brzmieniu:

„2. Strażak w służbie przygotowawczej może otrzymać kwaterę tymczasową w miejscowości, w której pełni służbę, albo w miejscowości pobliskiej.

3. Za miejscowość pobliską uważa się miejscowość, do której czas dojazdu publicznymi środkami transportu przewidziany w rozkładzie jazdy, łącznie z przesiadkami, nie przekracza w obie strony dwóch godzin, licząc od stacji (przystanku) najbliższej miejsca pełnienia służby do stacji (przystanku) najbliższej miejsca zamieszkania. Do czasu tego nie wlicza się dojazdu do i od stacji (przystanku) w obrębie miejscowości, z której strażak dojeżdża, oraz miejscowości, w której wykonuje obowiązki służbowe.

4. W przypadku gdy z miejscowości, o których mowa w ust. 3, istnieją różne możliwości dojazdu, do obliczenia czasu przyjmuje się czas jazdy ze stacji (przystanku) o najdogodniejszym połączeniu.";

45) w art. 75 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dzieci, o których mowa w art. 67 ust. 2,";

46) w art. 77 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„ 2. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w porozumieniu z Ministrem Finansów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz szczegółowe zasady przyznawania, wypłaty i zwrotu równoważnika pieniężnego, o którym mowa w ust. 1.";

47) art. 78 otrzymuje brzmienie:

„Art. 78. 1. Strażakowi przysługuje równoważnik pieniężny, jeżeli on sam lub członkowie jego rodziny, o których mowa w art. 75, nie posiadają lokalu mieszkalnego w miejscu pełnienia służby albo w miejscowości pobliskiej.

2. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w porozumieniu z Ministrem Finansów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz szczegółowe zasady przyznawania, wypłaty i zwrotu równoważnika pieniężnego, o którym mowa w ust. 1.";

48) skreśla się art. 79;

49) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Art. 80. 1. Strażakowi, który nie otrzymał lokalu mieszkalnego na podstawie decyzji administracyjnej o przydziale, przysługuje pomoc finansowa na uzyskanie lokalu mieszkalnego w spółdzielni mieszkaniowej albo domu jednorodzinnego lub lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość.

2. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w porozumieniu z Ministrem Finansów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, szczegółowe zasady jej przyznawania oraz przypadki, w jakich następuje jej zwrot.";

50) w art. 81 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w razie skorzystania z pomocy finansowej, o której mowa w art. 80,";

51) w art. 82 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Strażakowi, który skorzystał z pomocy finansowej, o której mowa w art. 80, może być przydzielony lokal mieszkalny na podstawie decyzji administracyjnej, jeżeli zwolni zajmowany lokal mieszkalny lub dom oraz zwróci pomoc finansową na zasadach określonych w ust. 1.";

52) w art. 83:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w porozumieniu z Prezesem Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast określi, w drodze rozporządzenia, warunki najmu lokali mieszkalnych w budynkach będących własnością Skarbu Państwa, pozostających w zarządzie jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych, oraz szczegółowe zasady obliczania czynszu najmu za te lokale.",

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Sprawy sporne wynikające ze stosunku najmu lokali, o których mowa w ust. 2, rozstrzygają sądy powszechne.

5. Przydział i opróżnianie lokali mieszkalnych oraz załatwianie spraw, o których mowa w art. 77, 78 i 80, następuje w drodze decyzji administracyjnej.";

53) w art. 87 w ust. 1 skreśla się pkt 3;

54) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, stawki uposażenia zasadniczego dla poszczególnych stanowisk służbowych, szczegółowe zasady ich wzrostu z tytułu wysługi lat oraz warunki i tryb zaliczania okresów służby lub pracy do wysługi lat, a także wysokość i szczegółowe zasady przyznawania dodatków, o których mowa w art. 87.";

55) w art. 93 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) należności za podróże i przeniesienia służbowe,";

56) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„Art. 95. 1. Strażakowi wykonującemu należycie obowiązki służbowe przez okres roku kalendarzowego przysługuje nagroda roczna w wysokości jednomiesięcznego uposażenia.

2. W razie pełnienia służby przez część roku kalendarzowego, nagroda roczna przysługuje w wysokości proporcjonalnej do liczby miesięcy kalendarzowych w roku, za które strażakowi przysługiwało uposażenie.

3. Podstawę ustalenia wysokości nagrody rocznej stanowi miesięczne uposażenie zasadnicze, wraz z dodatkami o charakterze stałym, należne strażakowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym w roku kalendarzowym, za który przysługuje nagroda.

4. Nagroda roczna może być obniżona, nie więcej niż o 50%, w przypadkach:

1) warunkowego umorzenia prowadzonego przeciwko strażakowi postępowania karnego albo odstąpienia przez sąd od wymierzenia kary,

2) wymierzenia strażakowi kary dyscyplinarnej upomnienia lub nagany,

3) skazania strażaka prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego.

5. Nagroda roczna nie przysługuje w przypadkach:

1) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego,

2) wymierzenia strażakowi kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, obniżenia stopnia lub wydalenia ze służby.

6. Obniżenie lub nieprzyznanie nagrody rocznej w przypadkach, o których mowa w ust. 4 i 5, następuje za rok kalendarzowy, w którym strażak popełnił czyn będący przedmiotem postępowania karnego lub dyscyplinarnego, a jeżeli nagroda roczna została wypłacona — za rok, w którym postępowanie takie zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem.

7. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i warunki przyznawania, obniżania i wypłaty nagród rocznych.";

57) po art. 95 dodaje się art. 95a i 95b w brzmieniu:

„Art. 95a. 1. Strażakowi, którego warunki bytowe uległy znacznemu pogorszeniu wskutek zdarzeń losowych, może być przyznana zapomoga.

2. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przyznawania i wypłaty zapomóg.

Art. 95b. Tworzy się fundusz w wysokości 9,5% planowanego rocznego funduszu uposażeń strażaków z przeznaczeniem na nagrody, o których mowa w art. 73 ust. 1 pkt 2 i art. 95, oraz na zapomogi, o których mowa w art. 95a.";

58) art. 96 otrzymuje brzmienie:

„Art. 96. 1. Strażakowi przysługuje nagroda jubileuszowa w wysokości:

1) po 20 latach służby — 75%,

2) po 25 latach służby — 100%,

3) po 30 latach służby — 150%,

4) po 35 latach służby — 200%,

5) po 40 latach służby — 300%

miesięcznego uposażenia zasadniczego, wraz z dodatkami o charakterze stałym.

2. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, okresy zaliczane do okresu służby, od którego zależy nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, oraz szczegółowe zasady jej obliczania i wypłacania.";

59) w art. 97:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Strażakowi przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za wykonywanie zadań zleconych, wykraczających poza obowiązki służbowe.",

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz warunki otrzymywania wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1.";

60) po art. 97 dodaje się art. 97a w brzmieniu:

„Art. 97a. 1. Strażakowi delegowanemu do czasowego pełnienia służby w jednostce organizacyjnej w innej miejscowości przysługują zwrot kosztów podróży i zakwaterowania oraz diety, na zasadach stosowanych przy podróżach służbowych na obszarze kraju.

2. Strażakowi przeniesionemu do pełnienia służby w jednostce organizacyjnej w innej miejscowości przysługują zwrot kosztów przeniesienia i podróży oraz inne świadczenia.

3. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, zakres, wysokość i warunki otrzymywania należności z tytułu przeniesienia służbowego.";

61) art. 98 otrzymuje brzmienie:

„Art. 98. 1. Strażak zwolniony ze służby na podstawie art. 38 ust. 4 i art. 43 ust. 2 pkt 1, 2 i 5 oraz ust. 3 pkt 3–5 otrzymuje:

1) odprawę,

2) ekwiwalent pieniężny za nie wykorzystane urlopy wypoczynkowe,

3) zryczałtowany ekwiwalent pieniężny za nie wykorzystany w danym roku przejazd, o którym mowa w art. 63.

2. Strażak zwolniony na podstawie art. 43 ust. 2 pkt 3 otrzymuje 50% odprawy oraz ekwiwalent pieniężny za urlopy wypoczynkowe nie wykorzystane w latach poprzedzających rok zwolnienia ze służby.";

62) w art. 99 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy ustalaniu wysokości odprawy uwzględnia się również okresy nieprzerwanej zawodowej służby wojskowej, jeżeli w ciągu roku po zwolnieniu z tej służby żołnierz został przyjęty do służby w Państwowej Straży Pożarnej i nie otrzymał odprawy z tytułu poprzednio pełnionej służby.";

63) w art. 100 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują małżonkowi strażaka, który pozostawał

z nim we wspólnocie małżeńskiej, a w dalszej kolejności dzieciom i rodzicom, jeżeli w dniu śmierci strażaka spełniali warunki do uzyskania renty rodzinnej na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.";

64) w art. 101 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Strażakowi zwolnionemu ze służby na podstawie art. 43 ust. 3 pkt 4 i 5, który z powodu nadal trwającej choroby nie może podjąć zatrudnienia, wypłaca się co miesiąc świadczenie pieniężne określone w ust. 1 przez okres choroby, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy, chyba że wcześniej komisja lekarska wydała orzeczenie o inwalidztwie, stanowiące podstawę do ustalenia prawa do renty inwalidzkiej.";

65) w art. 104 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie śmierci członka rodziny strażakowi przysługuje zasiłek pogrzebowy w wysokości:

1) dwumiesięcznego uposażenia zasadniczego, wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnymi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, jeżeli koszty pogrzebu ponosi strażak,

2) kosztów rzeczywiście poniesionych, nie wyższych jednak od kwoty określonej w pkt 1, jeżeli koszty pogrzebu ponosi inna osoba.";

66) art. 112–114 otrzymują brzmienie:

„Art. 112. 1. O przyjęcie do służby kandydackiej może ubiegać się, na podstawie dobrowolnego zgłoszenia, obywatel polski, który posiada zdolność psychiczną i fizyczną do służby w Państwowej Straży Pożarnej, odpowiednie wykształcenie oraz złoży zobowiązanie do pełnienia służby po ukończeniu nauki.

2. Osoba przyjęta do służby kandydackiej odbywa naukę w wybranej szkole Państwowej Straży Pożarnej.

3. Osobie podejmującej naukę w szkole Państwowej Straży Pożarnej nadaje się stopień strażaka.

4. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe zasady, warunki i tryb przyjmowania do służby kandydackiej,

2) szczegółowe zasady i tryb nadawania stopni strażakom w służbie kandydackiej,

3) przebieg służby kandydackiej oraz szczegółowe zasady i tryb opiniowania strażaków w służbie kandydackiej.

Art. 113. 1. Strażak w służbie kandydackiej pełni służbę w systemie skoszarowanym.

2. Strażak w służbie kandydackiej otrzymuje:

1) zakwaterowanie, umundurowanie i wyżywienie w naturze albo równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie,

2) świadczenia pieniężne składające się z zasadniczej należności pieniężnej w wysokości uzależnionej od roku nauki, dodatku za stopień i kosztów podróży przy przejazdach na praktyki.

3. Strażak w służbie kandydackiej może otrzymać:

1) nagrodę pieniężną lub rzeczową,

2) zasiłek na utrzymanie rodziny.

4. W razie śmierci strażaka w służbie kandydackiej, pozostałej po nim rodzinie przysługuje:

1) odprawa pośmiertna,

2) zasiłek pogrzebowy.

5. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i szczegółowe zasady przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 2—4.

Art. 114. 1. Strażak w służbie kandydackiej ma prawo do czasu wolnego w wymiarze i terminach wynikających z planów i programów nauczania.

2. Strażakowi w służbie kandydackiej przysługują, w zakresie wykonywanych przez niego zadań, prawa strażaka określone w art. 21 i 57.

3. Do strażaków w służbie kandydackiej stosuje się odpowiednio przepisy art. 28–30, 59, 60 ust. 2–4, art. 61 ust. 1, art. 65–69, 72 ust. 1 i 2, art. 103 ust. 2 i 3 i art. 115–124n.

4. Do strażaków w służbie kandydackiej, którzy zrezygnowali z nauki w szkole Państwowej Straży Pożarnej lub którzy zostali z tej szkoły wydaleni, stosuje się art. 49.";

67) po art. 114 dodaje się art. 114a–114e w brzmieniu:

„Art. 114a. Strażacy w służbie kandydackiej w Szkole Głównej Służby Pożarniczej tworzą samorząd studencki, a w pozostałych szkołach — samorząd uczniowski. Organy samorządu są jedynym reprezentantem strażaków w służbie kandydackiej.

Art. 114b. 1. Strażaka w służbie kandydackiej zwalnia się ze służby w razie:

1) utraty obywatelstwa polskiego lub nabycia obywatelstwa innego państwa,

2) orzeczenia przez komisję lekarską niezdolności do służby,

3) stwierdzenia w opinii służbowej nieprzydatności do służby,

4) braku postępów w nauce.

2. Strażaka w służbie kandydackiej można zwolnić ze służby, na jego wniosek, w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

Art. 114c. 1. Strażaka w służbie kandydackiej wydala się ze służby w razie:

1) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności lub karę pozbawienia praw publicznych,

2) wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej może zezwolić na pozostanie w służbie kandydackiej strażaka skazanego na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Art. 114d. 1. Strażak po odbyciu służby kandydackiej zostaje mianowany strażakiem na stałe.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej kieruje do służby stałej absolwentów Szkoły Głównej Służby Pożarniczej oraz szkół aspirantów.

Art. 114e. 1. Okres służby kandydackiej wlicza się do okresu służby strażaka, jeśli przerwa między zakończeniem służby kandydackiej a mianowaniem na stałe nie przekroczyła 3 miesięcy.

2. Do okresu służby strażaka wlicza się również, na zasadzie określonej w ust. 1, okres nauki w szkołach pożarniczych przed utworzeniem Państwowej Straży Pożarnej.";

68) rozdział 11 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 11

Odpowiedzialność dyscyplinarna strażaków

Art. 115. 1. Strażak odpowiada dyscyplinarnie za zawinione, nienależyte wykonywanie obowiązków służbowych oraz za czyny sprzeczne ze złożonym ślubowaniem.

2. Strażak odpowiada dyscyplinarnie również za popełnione przestępstwa lub wykroczenia, niezależnie od odpowiedzialności karnej.

Art. 116. Za czyn stanowiący wykroczenie lub występek, popełniony w wyniku wykonania polecenia służbowego, strażak ponosi odpowiedzialność tylko dyscyplinarną, chyba że wiedział lub co najmniej godził się na to, iż wykonując polecenie służbowe popełnia wykroczenie lub występek.

Art. 117. 1. Kary dyscyplinarne są następujące:

1) upomnienie,

2) nagana,

3) wyznaczenie na niższe stanowisko służbowe,

4) obniżenie stopnia,

5) wydalenie ze służby.

2. Wymierzenie kary określonej w ust. 1 pkt 3 i 4 pociąga za sobą pozbawienie możliwości awansowania w stopniu lub stanowisku przez okres 1 roku od jej wykonania oraz niemożność odzyskania w tym okresie utraconego stopnia lub stanowiska.

Art. 118. 1. Za przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi, nie uzasadniające wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, przełożony dyscyplinarny może wymierzyć karę upomnienia na piśmie, nie później jednak niż przez upływem 3 miesięcy od powzięcia wiadomości o przewinieniu.

2. Od kary upomnienia wymierzonej przez przełożonego dyscyplinarnego przysługuje ukaranemu odwołanie do właściwej komisji dyscyplinarnej. W takim przypadku komisja nie może orzec na niekorzyść ukaranego.

Art. 119. 1. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie 1 roku od popełnienia czynu, a w razie wszczęcia takiego postępowania ulega ono umorzeniu.

2. Jeżeli popełniony czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie może nastąpić wcześniej niż przedawnienie przewidziane w przepisach Kodeksu karnego.

Art. 120. Przełożonym dyscyplinarnym strażaka jest właściwy przełożony uprawniony do mianowania lub powołania.

Art. 121. 1. W sprawach dyscyplinarnych orzekają komisje dyscyplinarne:

1) dla strażaków pełniących służbę kandydacką:

a) w pierwszej instancji — komisja dyscyplinarna działająca przy Komendancie Szkoły Głównej Służby Pożarniczej,

b) w drugiej instancji — Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna przy Komendancie Głównym Państwowej Straży Pożarnej,

2) dla strażaków pełniących służbę przygotowawczą i strażaków mianowanych na stałe, z wyjątkiem wymienionych w pkt 3:

a) w pierwszej instancji — komisje dyscyplinarne działające przy komendantach wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej,

b) w drugiej instancji — komisja, o której mowa w pkt 1 lit. b),

3) dla strażaków pełniących służbę w Komendzie Głównej, Szkole Głów-

nej Służby Pożarniczej i jednostkach badawczo-rozwojowych, z wyjątkiem wymienionych w pkt 4:

a) w pierwszej instancji — komisja dyscyplinarna działająca przy Komendancie Głównym Państwowej Straży Pożarnej,

b) w drugiej instancji — komisja, o której mowa w pkt 1 lit. b),

4) dla Komendanta Głównego i jego zastępców, komendantów wojewódzkich, komendanta Szkoły Głównej Służby Pożarniczej i jego zastępców oraz dyrektorów jednostek badawczo-rozwojowych i ich zastępców:

a) w pierwszej instancji — komisja, o której mowa w pkt 1 lit. b),

b) w drugiej instancji — Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna przy Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji.

2. Komisje dyscyplinarne, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a), pkt 2 lit. a) i pkt 3 lit. a), składają się z sześciu do dziesięciu strażaków powołanych na okres 4 lat przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, a odwoławcze komisje dyscyplinarne — z ośmiu do dziesięciu strażaków, powołanych na okres 4 lat przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. Powołanie komisji dyscyplinarnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a), następuje po uzgodnieniu ich składu z ogólnokrajowymi organizacjami związkowymi.

4. Członkowie komisji dyscyplinarnych wybierają spośród siebie przewodniczącego i dwóch zastępców.

5. Członkowie komisji dyscyplinarnych w zakresie orzekania są niezawiśli i podlegają tylko ustawom.

Art. 122. 1. Komisja dyscyplinarna orzeka w składzie trzech członków, a odwoławcza komisja dyscyplinarna w składzie pięciu członków.

2. Skład orzekający komisji dyscyplinarnej i odwoławczej komisji dyscyplinarnej wyznacza przewodniczący, a w razie jego nieobecności — zastępca.

3. Składowi orzekającemu komisji dyscyplinarnej i odwoławczej komisji dyscyplinarnej przewodniczy przewodniczący lub zastępca.

Art. 123. 1. Oskarżycielem w postępowaniu dyscyplinarnym jest rzecznik dyscyplinarny.

2. Rzecznika dyscyplinarnego wyznacza Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej spośród oficerów pełniących służbę w jednostce organizacyjnej, przy której działa dana komisja dyscyplinarna pierwszej instancji, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 121 ust. 1 pkt 4 lit. a), rzecznika dyscyplinarnego wyznacza Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Art. 124. 1. Rzecznik dyscyplinarny składa wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego na żądanie przełożonego dyscyplinarnego, po wstępnym wyjaśnieniu okoliczności koniecznych do ustalenia znamion przewinienia w trybie postępowania wyjaśniającego.

2. Rzecznik dyscyplinarny jest związany wskazaniami przełożonego dyscyplinarnego.

Art. 124a. Obwiniony ma prawo korzystania z pomocy obrońcy.

Art. 124b. 1. Komisja dyscyplinarna wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu rozprawy oraz po wysłuchaniu głosów rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego lub jego obrońcy.

2. Po otrzymaniu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przewodniczący komisji wyznacza termin rozprawy i zawiadamia o nim rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego oraz obrońcę, a w razie potrzeby wzywa świadków i biegłych.

3. Postępowanie dyscyplinarne w pierwszej instancji powinno być zakończone w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku. W uzasadnionych przypadkach postępowanie może być przedłużone na czas oznaczony.

4. Nie usprawiedliwione niestawiennictwo rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

Art. 124c. Jeżeli w toku rozprawy zostanie ujawnione inne przewinienie oprócz objętego wnioskiem o wszczęcie postępowania, komisja może wydać co do tego przewinienia orzeczenie tylko za zgodą rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego lub jego obrońcy; w razie braku zgody przełożony dyscyplinarny może żądać złożenia odrębnego wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

Art. 124d. W razie rozwiązania stosunku służbowego w toku postępowania dyscyplinarnego, postępowanie toczy się nadal.

Art. 124e. 1. Uzasadnienie orzeczenia komisji dyscyplinarnej sporządza się na piśmie w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia.

2. Orzeczenie, wraz z uzasadnieniem, doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu lub jego obrońcy.

3. Orzeczenie dyscyplinarne można podać do publicznej wiadomości po jego uprawomocnieniu się, na podstawie uchwały komisji dyscyplinarnej.

Art. 124f. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej wydanego w pierwszej instancji przysługuje odwołanie obwinionemu lub jego obrońcy i rzecznikowi dyscyplinarnemu. Odwołanie powinno być rozpoznane w terminie 7 dni od dnia jego wpływu do odwoławczej komisji dyscyplinarnej.

Art. 124g. Koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Skarb Państwa.

Art. 124h. Po uprawomocnieniu się orzeczenia przewodniczący komisji dyscyplinarnej lub jego zastępca przesyła odpis orzeczenia Komendantowi Głównemu Państwowej Straży Pożarnej oraz przełożonemu dyscyplinarnemu.

Art. 124i. 1. Odpis prawomocnego orzeczenia skazującego na karę dyscyplinarną dołącza się do akt osobowych ukaranego.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, na wniosek ukaranego, zarządza usunięcie odpisu orzeczenia o ukaraniu z akt osobowych:

1) po upływie 1 roku od uprawomocnienia się orzeczenia skazującego na karę przewidzianą w art. 117 ust. 1 pkt 1,

2) po upływie 3 lat od uprawomocnienia się orzeczenia skazującego na karę przewidzianą w art. 117 ust. 1 pkt 2–4,

3) po upływie 5 lat od uprawomocnienia się orzeczenia skazującego na karę przewidzianą w art. 117 ust. 1 pkt 5,

jeżeli w tym okresie nie wydano przeciwko niemu innego orzeczenia skazującego.

Art. 124j. 1. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej może wnieść sprzeciw od każdego prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego; sprzeciw na niekorzyść ukaranego może być wniesiony nie później niż w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia, jeżeli orzeczenie rażąco narusza przepisy prawa. Od orzeczenia wydanego przeciwko strażakowi wymienionemu w art. 121 ust. 1 pkt 4 sprzeciw może wnieść również Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

2. Sprzeciw wniesiony przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej rozpoznaje odwoławcza komisja dyscyplinarna w składzie pięciu członków. Sprzeciw wniesiony przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji rozpoznaje Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna przy Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji w pełnym składzie.

Art. 124k. 1. O wznowienie postępowania dyscyplinarnego może wystąpić ukarany lub jego obrońca, przełożony dyscyplinarny albo Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

2. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego na niekorzyść ukaranego może nastąpić, jeżeli umorzenie postępowania lub wydanie orzeczenia nastąpiło wskutek przestępstwa albo jeżeli w ciągu 5 lat od umorzenia lub wydania orzeczenia wyjdą na jaw nowe okoliczności lub dowody, które mogą uzasadniać skazanie lub wymierzenie kary surowszej.

3. Wznowienie postępowania na korzyść ukaranego może nastąpić, jeżeli wyjdą na jaw nowe okoliczności lub dowody, które mogą uzasadniać uniewinnienie lub wymierzenie kary łagodniejszej.

4. W razie śmierci ukaranego wniosek o wznowienie postępowania mogą złożyć jego małżonek, krewni w linii prostej, rodzeństwo, przysposabiający lub przysposobiony oraz rzecznik dyscyplinarny.

Art. 124l. Organy powołane do orzekania w sprawach o wykroczenia zawiadamiają właściwego przełożonego dyscyplinarnego o wymierzeniu kary strażakowi.

Art. 124m. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółową organizację komisji dyscyplinarnych oraz szczegółowe zasady wykonywania kar dyscyplinarnych.

Art. 124n. W sprawach nie uregulowanych w niniejszym rozdziale, w zakresie postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.";

69) w art. 129 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Strażacy, o których mowa w ust. 1, nie powołani lub nie mianowani na stanowiska służbowe w Państwowej Straży Pożarnej do dnia 30 czerwca 1998 r., tracą status strażaka Państwowej Straży Pożarnej z upływem tego terminu. Przepis art. 55 stosuje się odpowiednio.";

70) w art. 130 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Funkcjonariuszom pożarnictwa w stanie spoczynku, którzy zostaną powołani lub mianowani na odpowiednie stanowiska służbowe w Państwowej Straży Pożarnej, nadaje się stopnie służbowe na zasadach, o których mowa w ust. 3.";

71) użyte w przepisach ustawy, nie objętych zmianami określonymi w pkt 1–70, wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych" w różnych przypadkach zastępuje

się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji".

Art. 2. W ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234, z 1994 r. Nr 43, poz. 163 oraz z 1996 r. Nr 1, poz. 2, Nr 24, poz. 110, Nr 61, poz. 283 i Nr 75, poz. 355) w art. 2 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do praw związkowych funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Służby Więziennej oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej stosuje się odpowiednio przepisy niniejszej ustawy, z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z odrębnych ustaw."

Art. 3. 1. Sprawy wszczęte, lecz nie zakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia ustawy w życie, prowadzi się nadal według przepisów dotychczasowych, aż do prawomocnego ich zakończenia, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Postępowanie dyscyplinarne wszczęte przed dniem 1 lipca 1997 r. prowadzi się nadal według przepisów dotychczasowych.

Art. 4. Przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie upoważnień zawartych w ustawie powołanej w art. 1, które zostały zmienione niniejszą ustawą, zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, jeżeli nie są z nią sprzeczne.

Art. 5. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 88 oraz rozdziału 11 ustawy powołanej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które wchodzą w życie z dniem 1 lipca 1997 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

724

USTAWA

z dnia 20 listopada 1996 r.

o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru i przekształceniach własnościowych w przemyśle cukrowniczym.

Art. 1. W ustawie z dnia 26 sierpnia 1994 r. o regulacji rynku cukru i przekształceniach własnościowych w przemyśle cukrowniczym (Dz. U. Nr 98, poz. 473) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) kwota A — maksymalną ilość cukru, jaka może być wyprodukowana w czasie kampanii cukrowniczej danego roku i przeznaczona na zaopatrzenie rynku krajowego w okresie od dnia 1 października do dnia 30 września następnego roku,

2) kwota B — maksymalną ilość cukru, jaka może być wyprodukowana w czasie kampanii cukrowniczej danego roku i przeznaczona na eksport w postaci cukru lub wyrobów przetworzonych, w których udział cukru przekracza 20%, w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia następnego roku, z zastosowaniem dopłat, o których mowa w art. 5 ust. 4,

3) uprawnieni pracownicy:

a) osoby fizyczne będące w dniu wykreślenia z rejestru przedsiębiorstwa państwowego przekształconego w spółkę pracownikami tego przedsiębiorstwa państwowego, a także osoby, które w dniu wykreślenia przedsiębiorstwa państwowego z rejestru przedsiębiorstw państwowych były stroną umowy o zarządzanie przedsiębiorstwem państwowym, zawartej na podstawie przepisów rozdziału 8a ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 18, poz. 80, Nr 75, poz. 329, Nr 101, poz. 444 i Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 18, poz. 82 i Nr 60, poz. 280, z 1994 r. Nr 1, poz 3, Nr 80, poz. 368 i Nr 113, poz. 547, z 1995 r. Nr 1, poz. 2, Nr 95, poz. 474 i Nr 154, poz. 791 oraz z 1996 r. Nr 90, poz. 405, Nr 106, poz. 496 i Nr 118, poz. 561),

b) osoby, które przepracowały w przekształcanym przedsiębiorstwie co najmniej dziesięć lat, a rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło wskutek przejścia na emeryturę lub rentę albo z przyczyn określonych w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosun-